

været venskabelig sindede over for hinanden og ogsaa burde være det. Hver Gang der har været Tale om, at vi Danske skulde tage Toldrepressalier mod Norge og Sverige, have vi Frihandelsmænd saa kraftigt, vi formaaede, talt Fredens Sag. Vi have advaret mod saadanne Skridt, fordi de yderligere vilde vanskeliggøre den Sammenlutning, som alle fornuftige Mennesker i Danmark, Norge og Sverige anse for det Maal, som vi bør stræbe hen til. Det var mit Haab, at ligesom Danmark for 100 Aar siden gik i Spidsen for en frisindet toldpolitisk Udvikling, vi ogsaa skulle gøre det nu. Men Flertallet har haft et andet Syn end det, mit Ideal kræver. I Stedet for at se stort paa Sagen har man, saaledes forekommer det mig, i første Linie opstillet det Krav, at vi skulle have billig Brændevin; derfor føler jeg mig ikke længer i Harmoni med Venstrereformpartiet; jeg har frivillig opgivet de Tillidserhverv, Partiet havde overdraget mig, og nu fortsætter jeg ganske rolig og uforstyrret paa egen Haand min Toldagitation under Cobdens smukke Valgsprog: Frihandel, Fred og Venskab mellem Nationerne.

Finansministeren (Hørring): Den ærede Ordfører sluttede sit Foredrag i Formiddags med et saavel i Formen som i Indholdet meget skarpt Angreb paa mig og min Gerning som Konseilspræsident. Jeg skal selvfølgelig ikke svare den ærede Ordfører, men jeg vil dog udtale, at jeg frygter for, at hans Angreb kun har forøget de Vanskeligheder, der allerede ere til Stede for en Ordning af de foreliggende Sager. Jeg skal i øvrigt ikke beskæftige mig mere med den ærede Ordførers Udtalelser end fornødent, men af Hensyn til ærede Medlemmer her i Salen finder jeg det nødvendigt at fremkomme med forskellige Berigtigelser, og jeg beklager, at jeg maa bede den højtærede Formand om Tilladelse til i denne Hensigt at oplæse forskellige Citater af Rigsdagstidende. Det er jo ikke behageligt for ærede Medlemmer at høre paa saadanne Citater, men jeg tror, at det dog kan være ganske godt, at de kunne faa Klarhed paa Forholdene.

Den ærede Ordfører udtalte, at jeg i Efteraaret, altsaa i Begyndelsen af denne Samling, oppe i Landstinget havde foretaget en Svingning, og denne Svingning skulde da bestaa deri, at medens den forrige Regering stærkt havde fremhævet, at man maatte adskille de direkte og de indirekte Skattelove fra hinanden, havde den

i øvrigt kun udtalt et Ønske om at faa Skattereformen fremmet som Helhed. Derimod skulde jeg nu have bragt de fire Skattelove i et Afhængighedsforhold til hverandre. Endvidere skulde Svingningen bestaa deri, at jeg skulde have bragt Spørgsmaalet om Kompensation for Toldnedsættelser ved en forøget Brændevinsafgift frem oppe i Landstinget. Den ærede Ordfører oplæste en Citat af Rigsdagstidenden, som skulde godtgøre den forrige Regerings Stilling med Hensyn til Skattelovene. Det var en Udtalelse af Finansminister Lüttichau ved Fremsættelsen af Brændevinsloven og Toldloven den 21de December 1896. Dette Citat gik blandt andet ud paa, at man skarpt maatte holde de direkte og de indirekte Skattelovforslag ude fra hinanden, og saaledes som den ærede Ordfører oplæste Citatet, udtalte ogsaa Finansminister Lüttichau Ønske om at faa hele Skattereformen fremmet. Men den ærede Ordfører kunde gerne have fortsat noget længere nede paa den Spalte, han oplæste et Stykke af. Samtidig med at Finansminister Lüttichau fremsatte de to indirekte Skattelove, varselede han om, at Regeringen vilde fremsætte de direkte, saa at hans Ord ogsaa kunde gælde de direkte og hele Skattereformen. Han sagde følgende: „Endnu skal jeg blot tilføje, at naar jeg har indbragt Toldloven og Brændevinsafgiftsloven her i Tinget og ikke i Landstinget, er det særlig sket, fordi jeg betragter den hele Skattereform som værende i sine enkelte Dele indbyrdes afhængig af hinanden, saa at der kun ved Fremsættelsen af samtlige Forslag paa et Sted kan forventes et tilstrækkeligt, ikke blot udførligt men ogsaa hurtigt fremmet og i enhver Henseende tilfredsstillende Arbejde“. Allerede her er altsaa en udtrykkelig Erklæring om den indbyrdes Afhængighed mellem de fire Skattelove. Men jeg vil gerne give yderligere Beviser for, at Stillingen netop har været den, at den forrige Regering lige saa stærkt som jeg har fremhævet dette Afhængighedsforhold mellem de fire Skattelove. Da vi kom til 1ste Behandling af Indkomst- og Formueskatten her i Tinget den 1ste Februar 1897 udtalte Finansminister Lüttichau: „Jeg antydede den Gang“ — det var den Gang han fremsatte Lovforslagene — „at Regeringen vilde fremkomme med Forslag om en Indkomst- og Formuebeskatning, og at da ogsaa det høje Ting derigennem vilde finde forøget Anledning til at fremme alle disse vigtige Skattereformer den ene med den anden, og siden tilføjede jeg, at